

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Athanasii fuga. Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

ad partes orientis propere ire perrexit. Et cum exploratum haberet, quot mala bellum secū apportare soleat, quā ingenti pecuniæ vi ad illud administrandū opus esset, & absque ea non posse recte geri, pecuniam à Christianis veteratorie extorquere cogitauit. Nam illis, qui sacrificare renuebant, multam imposuit pecuniariā, ipsaq; exactio in vere Christianos seuera & exquisita fuit. Nam quisq; pro facultatum proportione tributa pensitauit, & Imperator ex iniusta iniuste exactæ pecuniæ collectione breui admodum locupletatus est. Ista autem utebatur lege, non solum in locis, quæ ipse peragrauit, sed in illis etiam, ad quæ minime accesserat. Eodem tempore gentilis in Christianos violenter insultare, qui se philosophos prædicabant frequentes concurrere, nefanda quædam mysteria obire, pueros, qui nondū ex ephebis excefferant, tum masculos, tum sceminas, quæ exta eorum inspicerent, mactare, illorum carnes degustare cœperunt. Atque hæc scelera cum alijs in vrbibus, tū Athenis & Alexandria fuere edita.

De Athanasii fuga. CAP. XII.

Ibi tum contra Athanasium falsum crimen cōminiscūtur; significantq; Imperatori eum cum AEgyptum, tū vniuersam ciuitatem Alexandriam prorsus labefactasse: oportereque illum à ciuitate amandare. Contra quem etiam Alexandria præfectus Imperatoris iussu concitatus est. Athanasius hæc verba apud necessarios locutus (secedamus ad tempus amici, est enim nubecula, aquæ cito euanescet) illico fugam fecit: atque conscensa naue actutum trajicit in AEgyptum: Aduersarij illum à tergo insequi, comprehendereque properant. Vbi autem nuntiatum erat eos, qui illum persequerentur, non longè abesse, comites itineris illum hortabantur, vt in solitudinem fugeret. Ille prouido vsus consilio, persequentium manus effugit. Nam persuasit illis, vt retro conuersi persequentibus obuiam procederent. Quod absq; mora illi faciunt. Simul atque illi, qui paulò antè fugam ceperant, persequentibus appropinquarent, hi qui Athanasium quærebant, nihil præterea ab eius comitibus suscitabantur, quàm vtrū Athanasium vidissent: illi eū in quodam loco qui non multum inde aberat, latitare significabant: & si properè cōtenderent, breui illū cōprehēsurus.

SOCRAT. HISTOR.

Ita isti ab Athanasio auersi, cito & contento gradu persequuntur: sed frustra. Ille enim ex eorum manibus elapsus, clam se Alexandriam recepit: ibique in occulto vitam usque; eo transegit, quoad persecutionis incendiū penitus esset restinctum. Eiusmodi tempestates post crebras Christianorum persecutiones, postque ærumnas à gentilibus illis inflictas, in caput episcopi Alexandrini redundarunt. Porro prouinciarum præfides rati ex Imperatoris religione illis tempus oportunum oblatum, quo quæstum facerent, ultra quam imperatoris edicta postulabant, Christianos vexare, maiorem pecuniæ summam, quam oportebat, exigere, interdum eorum corporibus supplicia infligere cœperunt. Quæ cum intellexisset Imperator, neglexit: & Christianis, qui de istis iniurijs exoptulaturi ad eum venissent, ita respondit: Vestrum est, cum estis afflictati, æquo animo tolerare: quippe istud à vestro Deo præceptum accepistis.

De ijs qui regnante Iuliano, Meri Ciuitatis Phrigiæ vitam martyrio consummarunt.

CAP. XIII.

ERat quidem Meri vrbis Phrigiæ prouinciæ præfectus, nomine Amachus, qui delubrum in ea ciuitate exstructum aperire, sordes iam longo tempore in eo coaceruatas, expurgari mandauit, simulachraque in eo cultu & obseruantia profecutus est. Quod illius factum Christianorum animis acerbum incussit dolorem. Idcirco Macedonius, Theodulus, Tatianus zelo pietatis Christianæ inflammati, istam ægritudinem ferre non poterāt, sed flagranti erga virtutem studio præditi, noctu in delubrum irruunt, simulachra confringunt. Quo quidem facinore cum præfides grauer animo esset commotus, & propterea complures in ciuitate, qui criminis omnino erāt expertes, neci dare cōtenderet, authores facinoris vltro illi se obtulere: proque veritate ipsi mortem multo maluere oppetere, quam vt alij ipsorum causa vitam amitterent. Quibus compræhensis, præfides mandatum dat, vt pro facinore ab ipsis admissō, se simulachris immolando purgarent: minaturque se illos, si istud facere recusarent, acerbō mulctaturum supplicio. Illi, vtpote excelso & magno animo præditi, neglectis eius minis, ad omnem